

தொகையிலக்கியக் காலக் குடும்ப அமைப்பில் தந்தையும் மகளும்

ச. கண்மணி கணேசன் (ப.நி.),
முன்னாள் முதல்வர் மற்றும் தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,
பூங்காளீஸ்வரி கல்லூரி, சிவகாசி.

முன்னுரை

தொகையிலக்கியத்தில் தந்தை, மகள் உறவுநிலை சார்ந்த விழுமியங்களை எடுத்துக் கூறுவது இக்கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும். அக இலக்கியம் எங்கும் தந்தை பேசுவமில்லை; நேரடியாக இடம் பெறவுமில்லை. இந்நிலையில் தந்தைக்குக் குடும்ப அமைப்பில் இருந்த பங்கை அறிந்து கொண்டால் பண்டைத் தமிழ்ச் சமூக வரலாற்றைத் தெளிவாக வரைய இயலும் என்பதால் இவ்வாய்வு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

சமூகவியல் கோணத்தில் அமையும் இக்கட்டுரைக்கு அகப் பாடல்களில் தலைவியைத் தந்தையோடு இணைத்துப் பேசும் பாடல்கள் சான்றுகளாக அமைகின்றன. புறச்செய்திகளும் உளவியல் கருத்துகளும் துணைநிலைச் சான்றுகளாக அமைகின்றன.

உறவுநிலை வெளிப்படுமாறு

களவு கற்புக்காலங்கள் தொடர்பான நிகழ்வுகள், பின்புல வருணனை, உவமை ஆகியன தந்தை, மகள் உறவுநிலையை வெளிப்படுத்துகின்றன.

செவிலியிடம் தலைவியின் களவொழுக்கத்தை மறைக்கும் போதும் (அகம்.158); பகற்குறி (அகம்.80,308), இரவுக்குறி பற்றிப் பேசும் போதும் (நற்.98; அகம்.298); தாய்க்குத் தெரிந்தால் ஏற்படும் ஏதத்தை உரைக்கும் போதும் (நற்.317); பிரிவுக் காலத்தில் தலைவியின் விருப்பம் பற்றிச் சொல்லும் போதும் (ஐங்.6) தோழி கூற்றில் தலைவியின் தந்தை இடம் பெறுகிறான். மகள் தன் தோழியிடம் பகற்குறி (குறு.269), இரவுக்குறி குறித்துப் பேசும் போதும் (அகம்.370); அறத்தொடு நிற்க வற்புறுத்தும் போதும் (கலி.111) தந்தையைக் குறிப்பிடுவதால் தந்தை, மகள் பிணைப்பின் இறுக்கம் தெரிகிறது. அறத்தொடு நிற்க வலியுறுத்தும் போது தந்தை மதிப்புடன்

சுட்டப்படுகிறார் (குறு.374). தலைவன் மாலையில் தன் காதலியைச் சந்திக்கத் திட்டமிடும் போதும் (நற்.204); உடன்போக்கில் அவளை மகிழ்விக்கும் போதும் (நற்.202, 362; அகம்.99) தந்தையுடன் சேர்த்தே குறிப்பிட்டுப் பேசுகிறான்.

ஆயத்துடன் விளையாடும் பரதவப் பெண்கள் மீன் வேட்டை முடிந்து வரும் திமில்களைக் காட்டி:

"எந்தை திமில் இது நுந்தை திமில் என" (நற்.331)

தம் தந்தை திமிலையும் பிறர் திமிலையும் அடையாளம் கண்டு சுட்டிப் பேசும் பின்புலத்தில் தந்தை சிறப்பிடம் பெறுகிறார்.

தந்தை உப்பு விற்கச் செல்லும் போது; சேற்றிலே சிக்கிய வண்டியை அரிதின் முயன்று இழுக்கும் பகடு போல் முனைந்தும்; மீள இயலாதபடி அவளது கண்கள் என் உயிரை நோகச் செய்கின்றன எனத் தலைவன் கூறுகிறான்.

"எவ்வம் தீர வாங்கும் தந்தை

கைபூண் பகட்டின் வருந்தி"யும் (அகம்.140)

தவிர்க்க இயலாத தன் வருத்தத்தைத் தெரிவிக்க: தந்தையின் தொழில் அடிப்படையிலான உவமையைக் கூறுகிறான் தலைவன்.

இனத்தோடு காட்டப்படும் அடையாளம்

பரதவர், குறவர், கிழார், ஆயர், உமணர், பாணர், வேளாண்மை செய்வோர் எனக் குறிப்பாகவோ; வெளிப்படையாகவோ தத்தம் இனத்தோடு அடையாளம் காணப்படும் தந்தையுடன் சேர்த்தே மகள் பேசப்படுகிறாள். தந்தை பற்றிய குறிப்புகள் வாழுமிடம், செய்யும் தொழில் ஆகியவற்றைத் தாங்கியுள்ளன. அப்பெருமைகள் எல்லாம் மகளுக்கும் உரித்தாக அமைகின்றன.

"தேன்நாறு கதுப்பின் கொடிச்சியர் தந்தை" (அகம்.58)

எனும் பின்புலத்தில் குறிஞ்சித் திணை சார்ந்த குறவர்குலத் தந்தை குளிர் காலத்தில் வீட்டின் உள்ளே புலித்தோல் படுக்கையில் தூங்குபவனாகக் காணப்படுகிறான். 'அறுவடை தொடங்கி விட்டதால் தலைவி திணைப்புணம் காக்க வரமாட்டாள்; அவளைப் பகலில் சந்திக்க இயலாது' என்று தலைவனுக்கு உணர்ந்தும் தோழியின் கூற்றில்:

"தந்தை வித்திய மென்திணை" (நற்.306)

என்பது தந்தையின் தொழிலைச் சிறப்பிக்கிறது.

காட்டில் ஆடு மேய்க்கும் தந்தைக்குக் கறவைக்கலம் கொண்டு கொடுக்க வேண்டிய தன் கடமையை உணர்ந்து தலைவனிடம்:

“இனத்துளான் எந்தைக்குக் கலத்தொடு செல்வதோ” (கலி.108)

எனக் கூறுகிறாள் தலைவி. ‘உன் நெஞ்சை என் இருப்பிடமாகக் கொள்வது எப்படிச் சாத்தியம் ஆகும்? அப்படிக் கொண்டால் என் தந்தைக்குக் கறவைக்கலம் கொடுப்பது எப்படி?’ என்று வினவுபவளின் தந்தை முல்லை நிலத்து ஆயனாகிறான்.

தன் தந்தைக்கு ஆற்றில் பிடித்த வரால் மீனை வஞ்சி விறகில் சுட்டு ஊட்டும் காட்சியைப் பின்புலமாகக் காட்டும் பாடல்:

‘நாரரி நறவுண்டு இருந்த தந்தைக்கு’ப் (அகம்.216)

பாசத்துடன் உணவளித்த பாணர்குல மகளைப் புனைந்துரைக்கிறது.

இரவுக்குறி நேரும் தோழி:

“நல்லோள் தந்தை சிறுகுடிப் பாக்கம்” (நற்.323)

பற்றித் தொடரும் போது அத்தந்தை பரதவன் எனத் தெளிகிறோம். தலைவன் சிறைப்புறமாக நிற்கத்: தலைவியுடன் பேசிக்: குறியிடத்தைத் தேர்வு செய்யும் தோழி: தந்தையின் பெருமை புலப்பட:

“பெருநீர் அழுவத்து எந்தை தந்த கொழுமீ”னை (அகம்.20)

‘வற்றலாக உணக்க நாங்கள் கடற்கரை மணல்மேட்டில் உள்ள புன்னை மரநிழலில் இருப்போம்’ என்று கூறுங்கால்: தந்தை கடலில் மீன் பிடிக்கும் தொழில் சிறப்பு பெறுகிறது. பரதவத் தந்தையின் பெருமை சுறாமீனைக் கொன்ற வினைத்திறன் என்பதைக்:

“கடும் சுறா எறிந்த கொடும்தாள் தந்தை” (நற்.392)

எனப் போற்றுவதால் அறிகிறோம்.

உப்பிற்கு மாறாகப் பெற்ற நெல்லைச் சோறாக்கி அயிலைமீன் குழம்பு ஊற்றி உண்ணக் கொடுக்கும் உமட்டியை:

“... தந்தைக்கு

உப்புநொடை நெல்லின் மூரல் வெண்சோறு

அயிலை துழந்த அம்புளிச் சொரிந்து

கொழுமீன் தடியோடு குறுமகள் கொடுக்கும்” (அகம்.60)

என்று பாடல் புனைவதால் அவளது தந்தை உமணன் ஆகிறான்.

உடன்போனவளைத் தேடி அலையும் தாய்:

“கூழுடைத் தந்தை இடனுடை வரைப்பின்” (அகம்.145)

‘செல்வ வாழ்க்கையும்: நடந்தால் கூட அடி வருந்தும் மென்மையும் கொண்ட மகளைக் கோலால் முதுகில் நையப் புடைத்தேனே’ என்று தன்னையே நொந்து கொள்கிறாள். இங்கே ‘கூழுடைய தந்தை’ என்பதால் அத்தந்தை கிழான் என்று குறிப்பாக அறிய

முடிகிறது. கிழார் பாரம்பரியமாகப் புன்செய் வேளாண்மை செய்பவர் என்ற கருத்து இக்கட்டுரை ஆசிரியரால் ஏற்கெனவே நிறுவப் பெற்றது (ச.கண்மணி கணேசன், "பாடல் பெற்ற கிழார்கள்", Journal of Valartamil, Vol.1No.2, 2020. pp.13-24)

வேளாண்மையால் செல்வந்தன் ஆன தந்தையை: 'ஏர்கெழு செல்வத்து எந்தை' (அகம்.282) என அடையாளம் காட்டி: 'எதிர்ந்தனன் கொடையே' என்று மகள் விரும்பிய தலைவனுக்கே அவளை மணமுடிக்கச் சம்மதித்தான் என்கிறாள் தோழி.

தந்தையும் மகளும் ஒருவருக்கு ஒருவர் அடையாளம் ஆதல்

ஒரு மகளுக்குரிய அதிகாரபூர்வ அடையாளமாக அவளது தந்தையே இருந்தார். மகள் வளர்ந்த வீடும் ஊரும் 'தந்தையின் மனை' என்றும்; 'தந்தை ஊர்' என்றும் அழைக்கப்பட்டன. ஒரோவழி மகள் தந்தையை அடையாளப்படுத்துவதையும் காண இயல்கிறது.

தலைவியைக் கண்டு காதல் வயப்படும் தலைவன்,

"யார் மகள்கொல் இவள் தந்தை வாழியர்" (நற்.8)

என்று வாழ்த்துவது தலைவியைப் பெற்றவனின் சிறப்பையும் அவளது வாழ்வில் தந்தை பெறும் முதன்மையையும் புலப்படுத்துகிறது.

தொகையிலக்கியக் காலச் சமுதாயம் ஆணாதிக்கச் சமுதாயம் ஆதலால்: குடும்பத் தலைவனாகிய தந்தையே குடும்பத்தில் முதன்மை பெறுகிறான். தலைவி வளர்ந்தவீடு 'தந்தையின் மனை' எனப்படுகிறது. தலைவி தலைவனோடு செல்லும்போது:

"... நுந்தை

மனைவரை இறந்து வந்தனை" (நற்.362)

என்கிறான் தலைவன். இன்று வழங்கும் 'தாய்வீடு' என்ற தொடரைக் காண இயலவில்லை.

குறிஞ்சி சார்ந்த தலைவியின் வேங்கைப்பூ உதிர்ந்த வீட்டுமுற்றம்:

"... எந்தை வேங்கை வீடக விரிந்த முன்றில்" (நற்.232)

எனப்படுவதால் தந்தையே மகளின் முகவரி ஆகிறான்.

தலைவியது ஊரைச் சுட்டும் முறையிலும் அதே நடைமுறை புலப்படுகிறது. உடன்போன மகளைப் பிரிந்த சோகம் தீராத தாய்: தான் தேடிச் சென்ற சுரத்தின் இடைவழியில் இன்னொரு இணையரான தலைமக்களைப் பார்த்தவுடன்: தன்

மகளை ஒத்த அப்பெண்ணை அவள் காதலனுடன் அழைத்து வந்து விருந்து உபசரிக்கிறாள். தன் மகளது,

“தந்தை தன்ஊர் இதுவே” (நற்.198)

என அறிமுகப்படுத்தும் போது மகளுக்கூரிய முகவரி தந்தையே என்பது மீண்டும் உறுதியாகிறது.

“கவின்பெறு சுடர்நுதல் தந்தை ஊரே” (ஐங்.94)

என்று தலைவன் சொல்வதும் தலைவிக்குரிய அடையாளமாக அவளது தந்தையையே கூறுகிறது. தலைவியிடம் பேசும் போது; அவளது தந்தை திட்டவட்டமாகப் பெண் கொடுக்கச் சம்மதிப்பாரெனின்:

“நுந்தை நும் ஊர் வருதும்” (ஐங்.92)

எனத் தந்தையின் மனநிலை அறிய ஆவலுறுகிறான்.

ஐயையின் தந்தை தித்தன் எனும் வரலாற்று செய்தி,

“இழையணி பணைத்தோள் ஐயைத் தந்தை

மழைவளம் தருஉம் மாவண் தித்தன்” (அகம்.6)

எனும் பாடலடிகளில் உள்ளது. இது உறந்தையை ஆண்ட குறுநில மன்னன் பற்றியது. இங்கு மகள் தந்தைக்கு அடையாளம் தருவது நோக்கற்குரியது.

தந்தை மகள் கடமைகள்

மகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவளாக இருந்தமை குறித்துத் தந்தையரிடையே இருவேறு நிலைகளைக் காண இயல்கிறது. மகளது திருமணத்தைத் தந்தை முடிவுசெய்தான். மகளின் ஆசையை நிறைவேற்றவும்; நல்வாழ்வு அமைத்துத் தரவும் பொறுப்பேற்றான். தந்தையின் நற்பெயரைக் காப்பாற்ற வேண்டியது தன் பொறுப்பு என மகள் உணர்ந்து இருந்தாள்.

செல்வந்தன் தன் மகளைக் காத்து நிற்பதே முதன்மைக் கடப்பாடு என இருந்தான்.

“... தந்தை

அருங்கடி காவலர் சோர்பதன் ஒற்றிக்

கங்குல் வருதலும் உரியை” (அகம்.2)

எனத் தோழி தலைவனிடம்: ‘இரவுப்பொழுதில் தந்தையின் காவலர் சோர்ந்து இருக்கும் நேரத்தில் வரவேண்டும்’ என அறிவுறுத்துகிறாள். தந்தையின் காவலை

மீறித் தன் காதலியை இரவுக்குறியில் சந்தித்தமை தலைவனுக்குப் பெருமிதத்தைக் கொடுக்கிறது.

“அருங்கடிக்காவலர் இகழ்பதம் நோக்கிப்
பனிமயங்கு அசைவளி அலைப்ப தந்தை
நெடுநகர் ஒருசிறை நின்றனென்” (அகம்.162)

என்று தனது தீரச்செயலாகவே; தலைவியைச் சந்தித்த நிகழ்வைத் தலைவன் வருணிக்கிறான். நள்ளிரவில் பனிக்காற்றில் நடுங்கி; காவலர் சேரும் நேரத்திற்குக் காத்திருந்து; தலைவியது தந்தையின் மாளிகைப் புறத்தில் நின்றதை மனக்குறை ஏதுமின்றிச் சாதனையாகக் கூறுகிறான்.

செவிலியிடம் அறத்தோடு நிற்கும் தோழி,

"நெடுந்தேர் எந்தை அருங்கடி நீவி"க் (குறி.அ.20)

தலைவி தலைவனுடன் கொண்ட களவொழுக்கம் பால்வயத்தான் தந்தையின் காவலை மீறி நிகழ்ந்தது என்று கூறிடனும்; தந்தையின் செல்வவளத்தையும், மகளைக் காக்கும் பொறுப்புணர்வையும் உடன்சேர்த்துச் சுட்டுவது நோக்கத்தக்கது.

மகட் போக்கிய தாயின் வாய்மொழியில்; தன்மகள் நற்பெயர் பெற்ற தந்தையின் அரிய காவலைக் கடந்து; என்னையும் நினைக்காமல்; தோழியரையும் பிரிந்து எவனோ ஒருவனுடன் சென்று விட்டாளே எனும் புலம்பல் வெளிப்படுகிறது.

“நெடுமொழித் தந்தை அருங்கடி நீவி” (அகம்.17)

என்ற பாடலடி தந்தையின் புகழையும், மகளை அவன் காத்த பொறுப்பையும் ஒருங்கு சொல்கிறது.

புன்செய் வேளாண்மை செய்த தந்தையர் தேவைக்கேற்ப மகளை அனுப்பித் திணைப்பயிரைக் காத்தனர்; ஏவல் கொண்டனர்.

“எந்தை வந்து உரைத்தனனாக அன்னையும்” (நற்.206)

சேர்ந்து தம்மைப் புனக்காவலுக்கு அனுப்பியதாகத் தான் தோழி தலைவனிடம் உரைக்கிறாள். அறுவடைக்காலத்தில் தலைவி வீட்டில் பாதுகாப்புடன் இருக்க வேண்டி வரும் என்பது தொடரும் செய்தியாகும். தந்தை திணைப்புணம் காக்கச் சொன்னமையை நற்.134இல் சொல்கிறது.

பாணர் குலத்தந்தை மகள் பாதுகாப்பைக் கடனாகக் கொண்டமை;

"அருங்கடி அயர்ந்தனன் காப்பே எந்தை" (நற்.295)

என்ற ஒளவையாரின் பாடலடியில் புலனாகிறது.

தலைவியின் காதலொழுக்கம் அறிந்து தந்தையும் தமையன்மாரும் தீர விசாரித்துச் சம்மதித்ததைத் தலைவியிடம் தெரிவிக்கிறாள் தோழி.

"பொய்யில் பொதுவர்க்கு

அடைசூழ்ந்தார் தந்தையொடு

ஐயன்மார் எல்லாம் ஒருங்கு" (கலி.107)

எனத் திருமணம் உறுதி செய்யப்பட்டதைக் கூறும் சொற்கள்; அந்நிகழ்வு அடைக்காய் என்று அழைக்கப்படும் பாக்கு வெற்றிலையொடு ஈராயிரம் ஆண்டுக் காலமாக நடைபெறுவதையும், அதைத் தந்தை முன்னின்று நடத்தினார் என்பதையும் புலப்படுத்துகின்றன. தந்தை தன் மகளை மணம் செய்து கொடுக்க உடன்பட்டமை குறித்துப் பேசும் பிற பல பாடல்களும் உள (கலி.41,107; குறு.51).

உடன்போகும் முன் தலைவனொடு தான் கொண்ட நட்பு தன் வாழ்வின் திசையை மாற்றப் போகிறது என்று புரிந்த பொழுது; தன்னால் தந்தையின் நற்பெயருக்கு இழுக்கு ஏற்படப் போவதை எண்ணி வருந்துகிறாள் மகள்.

"பெரும்பெயர் எந்தை அருங்கடி நீவித்" (அகம்.268)

தானெய்திய கேண்மையால் பழி ஏற்பட இருக்கும் கவலையில் சோர்கிறாள் தலைவி. தன் கடமையில் தவற நேர்ந்ததே தலைவியின் சோர்வுக்குக் காரணமாக அமைகிறது.

தந்தையின் பெருமைகள்

தலைவியின் தந்தைக்குச் செல்வம் முதல் பெருமை ஆகும். அச் செல்வத்தைப் பலருக்கும் ஈந்து நற்பெயர் பெற்றான். பங்காளிகளை எல்லாம் தாங்கி வீரம் மிகுந்தவனாகவும் இருந்தான்.

பிறந்த வீட்டில் தலைவி ஆடம்பரத்துடன் வாழ்ந்தாள் என்று சொல்லித் தொடரும் போது தந்தையின் பெருமைக்குச் செல்வமே காரணம் என உணர இயல்கிறது (கலி.57). காதல் வயப்பட்ட தலைவன் தன் காதலியின் இளமை நலமும், செல்வச் செழிப்பும் பற்றித் தனக்குள் பேசிக் கொள்ளும் போது;

"பெருங்கண் ஆயம் உவப்பத் தந்தை

நெடுந்தேர் வழங்கும் நிலவுமணல் முற்றத்து" (நற்.140)

பந்தாடும் பருவத்தையும், செல்வத்தின் அடையாளமாக வளமனை முற்றத்தில் இருந்த தேரையும் காட்சிப்படுத்துகிறான். தோழியிடம் உடன்போக்கிற்கு மறுக்கும்போது,

"பெரும்பெயர் தந்தை நீடுபுகழ் நெடுநகர்" (நற்.162)

என மாளிகை வாழ்வும், தந்தையின் நற்பெயரும் அவளுக்குரிய பெருமைகள் என எடுத்துச் சொல்லித் தலைவன் தயங்குகிறான். பாங்கனிடம் தான் விரும்பும் தலைவியின் பெருமை பேசும்போதும் உண்ண மறுத்து ஓடி ஒளிந்து தாயை அலைக்கழிக்கும் அவளது;

"செல்வத் தந்தை இடனுடை வரைப்பின்" (நற்.324)

வளமான வாழ்க்கை சித்தரிக்கப்படுகிறது.

"தந்தை அல்குபதம் மிகுந்த கடியுடை வியனகர்" (அகம்.49)

என்ற தாயின் மொழி வயிற்றுப்பசிக்கு வாய்ப்பில்லாத செல்வமுடைய தந்தையைத் தான் நமக்குக் காட்டுகிறது.

"...இவள்தந்தை

காதலின் யார்க்கும் கொடுக்கும் விழுப்பொருள்" (கலி.61)

என அவன் புகழப்படுகிறான். தலைவியின் ஊரைப் பாங்கனுக்கு அறிமுகம் செய்யும் தலைவன்: அந்தணர்க்கு நீரோடு சொரிந்து ஈந்த பின்னர் எஞ்சிய பொருளுடன் சோற்றையும் எல்லோர்க்கும் தரும் பெருமையன்' என்கிறான் (குறு.233).

"முளையணி மூங்கிலிற் கிளையொடும் பொலிந்த

பெரும்பெயர் எந்தை" (அகம்.268)

எனப் போற்றுங்கால் மூங்கில் முளைகளைப் போல் பல கிளைகளைக் கொண்ட குடும்ப அமைப்பு புரிகிறது.

"அஞ்சாயோ இவள் தந்தை கைவேலே" (ஐங்.60)

என்று தலைவனிடம் தோழி கேட்பது தந்தையின் பெருமைக்குக் காரணமான வீரத்தை அவன் கைவேலால் அடையாளம் காட்டுகிறது.

தந்தைமகள் உறவும் செல்வமும்

திருமணத்தின் போது தந்தை மகளுக்குப் பொன்நகை போட்டு அனுப்பும் வழக்கம் ஈராயிரம் ஆண்டுப் பழமை வாய்ந்ததாக இருக்க: புகுந்த வீட்டில் இருந்துகொண்டு தந்தையின் செல்வத்தை வாங்குவது கணவனுக்குப் பெருமை சேர்க்காது என்ற கொள்கையும் நிலவியது.

தன் தந்தை தனக்குச் செய்து கொடுத்த வளையலும் ஆரமும் இன்னொரு பெண்ணை அலங்கரித்து இருப்பதைக் கண்டவுடன் (பரி.20) 'இவை உனக்குக் களவு வழியில் வரவில்லை எனில்: இவற்றைத் தந்தவனை எனக்குக் காட்டு' என்கிறாள் தலைவி. பரத்தையைக் குறி வைத்த அவளது கேள்வியில் ஒரு மகளது வாழ்க்கையில் தந்தை பெற்றிருந்த சிறப்பிடம் புலனாகிறது.

இல்லறத்தில் ஈடுபடும் தலைவியின் குடும்பம் வறுமையில் வாடும் போது அதைத் தந்தையின் செல்வவளத்துடன் முரண்படுத்திக் காட்டி:

"கொண்ட கொழுநன் குடிவறன் உற்றெனக்

கொடுத்த தந்தை கொழுஞ்சோறு கொள்ளாள்" (நற்.110)

என்று பாடும் பகுதி நோக்கற்குரியது. தந்தை கொடுத்தனுப்பிய வளமிகு உணவை ஏற்க மறுத்த போக்கு மணவாழ்விற்குப் பெருமை சேர்ப்பதாக இப்பாடலில் தொனிக்கிறது.

தந்தைமகள் ஈர்ப்பு

உளவியல் வல்லுநர் தந்தைக்கும் மகளுக்கும் இடையே இயல்பாக எழும் பாசப்பிணைப்பு பற்றிக் கூறி உள்ளனர் "Fathers and daughters share a unique bond" என்கிறார் ஜே ஹில். (The Role a Father Plays in His Daughter's Life, <https://www.lifehack.org/588520/the-father-daughter-relationship-how-he-affects-her-life>). இயற்கையான இவ் உந்துதலைப் பாடல்கள் அழகுறக் காட்டுகின்றன.

மகளின் வளர்ப்பில் தந்தை பெருஞ் சிறப்பு பெற்றிருந்தார். தன் செல்லமகள் தரையில் நடந்தால் கூடத் தாங்கமாட்டாமல் 'தரையில் நடக்கிறாயே! கால்கள் சிவந்து விடும்' என அங்கலாய்க்கும் தந்தையது அன்பின் ஈர்ப்பைத் தோழி தலைவனிடம்:

"எந்தையும் நிலனுறப் பொறாஅன் சீறடி சிவப்ப

எவனில குறுமகள் இயங்குதி என்னும்" (அகம்.12)

என உரைக்கிறாள். அதனால் 'உடன்போக்கு வேண்டாம்; பெண்கேட்டு வந்து மணந்து கொள்' எனத் தூண்டுகிறாள்.

மகட்போக்கிய தாய் குழந்தைப் பருவத்தில் அவளை உண்ண வைக்கத் தான் விடாது முனைந்தக்கால் 'தந்தை பங்கிற்கு இதை உண்' என்று வற்புறுத்தியமை பற்றிக் கூறுகிறாள் (அகம்.219). மகளின் வளர்ப்பில் தந்தை பெறும் சிறப்பைத் தாயின் வாய்மொழி தெளிவாக்குகிறது.

தந்தை மகள் பாசம் புறச்செய்தியிலும் இடம்பெற்றுள்ளது. குழந்தை பாலுண்ண மறுக்குங்கால் சிறு கோலால் ஓச்சம் பாசமிகு தந்தையின் செயலைப் பொன்முடியார் வருணிக்கிறார் (புறம்.310).

மணமுடிக்குமுன் செல்லமகள் தந்தையிடம் நகை கேட்டுக் கொஞ்சுவது உண்டு. மகள் விருப்பப்படி தந்தை நகை செய்து போட்டு மகிழ்வது உண்டு. சங்கு வளையல் கேட்டு அழுத மகளுக்குத் தந்தை செய்து போட்ட பொற்றொடி அவள் தன் கணவனைப் பிரிந்து இருந்தக்கால் புறத்தார் இவளது தோள்மெலிவை உணரா வகையில் உதவியது என்று நற்றங்கொற்றனாரின் பாடல் சித்தரிக்கிறது (நற்.136).

தன் தந்தையின் தகுதியைப் பெருமைபட எண்ணுவதும்; தன்னால் அவரது நற்பெயருக்குக் களங்கம் நேரக் கூடாது என்று பதறுவதும்; தனது ஒழுக்கம் களவு

சார்ந்தது எனினும்: அவரது மனம் குளிர்ந்து நிறைவுற வேண்டும் என எதிர்பார்ப்பதும் மகளின் இயல்பாகக் காணப்படுகிறது.

களவுக்காலத்தில் பிரிந்து இருக்கும் தலைவனை எண்ணி ஆற்றி இருக்கும் தலைவி ஆற்றோடு பேசுகிறாள். 'என் விருப்பத்திற்கு உரிய காதலனின் மலையிலிருந்து உன்னைப் பூவால் மறைத்துக் கொண்டு வருகிறாய். ஆரியரின்,

"பொன்படு நெடுவரை புரையும் எந்தை

பல்பூங் கானத்து அல்கி இன்று இவண்" (அகம்.398)

'வேங்கை மரநிழலில் தங்கி: மழை பொழியப் பெருகிப் பின்னர்ச் செல்வாயாக' என்கிறாள். தன் தந்தையின் காடு இமயமலைக் காட்டை ஒத்தது என்னும் பெருமிதம் அவள் பேச்சில் விஞ்சி நிற்கிறது. திருமணத்திற்குப் பின் தன் வீட்டு முற்றத்தில் நிற்கும் பலா மரத்துக் கணிகளைக் குரங்குகள் உண்ணாதபடி அங்கே இருந்து உரலில் குற்றும் கொடிச்சியின் உலக்கைப்பாட்டு அவளது தந்தையின் மலை பற்றியது.

"தந்தை மைபடு நெடுவரை பாடினள்" (நற்.373)

எனும்போது தந்தைபால் அவளுக்கு இருந்த அன்பின் தொடர்ச்சி வெளிப்படுகிறது.

களவுக்காலக் கேண்மையில் தலைவனை நன்கு புரிந்து கொண்டு,

"கொள்ளாது போகாக் குணன் உடையன் எந்தை தன்" (கலி.61)

'மனம் குறைவுறாதபடி வேண்டுவன கொடுத்து: என்னைக் கைப்பற்றாமல் போக மாட்டான்' என்கிறாள். நினைத்ததைச் சாதிக்கும் அவனது பண்பைப் பற்றித் தோழியிடம் பேசுங்கால்: காதலனின் பெருமைமிகு பண்பால் தந்தை மனம் குளிரும் என்ற எதிர்பார்ப்புடன் தலைவி பேசுகிறாள்.

அகப்பாடல்களில் விரவிக் கிடக்கும் பண்டைத்தமிழகப் புறச் செய்திகளில் தந்தைக்காக மகள் செய்த போரும் பெற்ற வெற்றியும் ஆவணமாகி உள்ளன. அன்னி மிஞிலியின் வரலாறு அவள் தந்தை மேல் கொண்டிருந்த பாசம், மனஉறுதி, வீரம் ஆகியவற்றைக் காட்டுகிறது. கோசர் இரக்கமின்றித் தன் தந்தையின் கண்களைப் பிடுங்கி விட்டதால் (அகம்.262) அவள் வஞ்சம் கொண்டு பழி தீர்த்துக் கொண்டதை,

"... தந்தை

கண்கவின் அழித்த தன் தப்பல் தெறுவர" (அகம்.196)

எனக் கூறியவழி அறிகிறோம்.

முடிவுரை

தலைவியைத் தந்தையோடு இணைத்துப் பேசும் பாடல்கள் தொகையிலக்கியக் காலக் குடும்பத்தில் தந்தைமகள் இடையே நிலவிய நுட்பமான பாசப் பரிமாற்றம்,

கடமை, பொறுப்பு ஆகியவற்றைத் தெளிவாகக் காட்டித்: தந்தையே மகளின் அதிகாரபூர்வமான அடையாளம் என எடுத்துரைக்கின்றன. பரதவர், குறவர், கிழார், ஆயர், உமணர், பாணர், வேளாண் தொழிலில் ஈடுபட்டோர் எனக் குறிப்பாகவோ: வெளிப்படையாகவோ தத்தம் இனத்தோடு அடையாளம் காணப்படும் தந்தையுடன் சேர்த்தே மகள் பேசப்பட்டாள். தந்தை பற்றிய குறிப்புகளில் இடம்பெறும் வாழ்மிடம், செய்யும் தொழில், சார்ந்த இனம் ஆகியவற்றால் பெற்ற பெருமைகள் மகளுக்கும் உரிய அடையாளங்களாக அமைகின்றன. ஆணாதிக்கச் சமுதாயம் ஆதலால்: மகள் வளர்ந்த வீடும் ஊரும் 'தந்தையின் மனை' என்றும்: 'தந்தை ஊர்' என்றும் அழைக்கப்பட்டன. மகள் தந்தையால் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவளாக இருந்தாள். புன்செய் வேளாண்மையில் தந்தை தேவைப்படும் பொழுதெல்லாம் மகளைக் காவல் காக்க அனுப்பினான். செல்வமும் அதை ஈதலும் கிளை தாங்கலும் தந்தையின் பெருமைகளாம். பரதவத் தந்தையின் பெருமை சுறாமீனைக் கொல்லும் வினைத்திறன் ஆகும். தலைவியின் உடன்போக்கு தந்தைக்குப் பழி ஏற்படுத்தியது. திருமணத்தின் போது தந்தை தன் மகளுக்குப் பொன்நகை போட்டு அனுப்பினார். மண உறுதியைப் பாக்கு வெற்றிலையோடு தந்தை முன்னின்று நடத்தினார். புகுந்த வீட்டில் வாழ்ந்து கொண்டு தந்தையின் செல்வத்தை வாங்குவது கணவனுக்குப் பெருமை சேர்க்காது என்ற கொள்கை நிலவியது.

துணைநூற் பட்டியல்

1. அகநானூறு களிற்றியானை நிரை, முதல்பதிப்பின் மறு பதிப்பு 2009. கழக வெளியீடு, சென்னை.
2. அகநானூறு மணிமிடைபவளம், முதல்பதிப்பின் மறுபதிப்பு 2007. கழக வெளியீடு, சென்னை.
3. அகநானூறு, நித்திலக்கோவை, 2008. கழக வெளியீடு, சென்னை.
4. ஐங்குறுநூறு, முதற்பதிப்பின் மறுபதிப்பு- 2009, கழக வெளியீடு, சென்னை.
5. கலித்தொகை, முதல்பதிப்பின் மறுபதிப்பு- 2007- கழக வெளியீடு, சென்னை.
6. குறுந்தொகை- 2007, கழக வெளியீடு, சென்னை.
7. நற்றிணை, நாராயண சாமி ஐயர் (உ.ஆ.), 2007, கழக வெளியீடு, சென்னை.
8. பத்துப்பாட்டு தொகுதி ii, 2008. கழக வெளியீடு, சென்னை
9. பரிபாடல், பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ.), கழக வெளியீடு -2007.
10. புறநானூறு பகுதி -II, கழக வெளியீடு, சென்னை. முதல்பதிப்பின் மறுஅச்சு - 2007.

11. Jay Hill, "The Role a Father Plays in His Daughter's Life", <https://www.lifehack.org/588520/the-father-daughter-relationship-how-he-affects-her-life>
- 12 ச.கண்மணி கணேசன், "பாடல் பெற்ற கிழார்கள்", Journal of Valartamil, Vol.1 No.2, 2020. pp.13-24

